

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 246. An & qualiter impotentia perpetua superveniens Matrimonio illud dirimat, aut usum illius impediat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73973](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73973)

tolli nequeat; eò quod author maleficii, etsi aliàs remove re possit signa malefica animo destruendi pactum cum dæmone, sit mortuus, nec sit alius, qui ea remove re sciat licitè; unde jam sequitur, quòd si impotens etiam hac impotentia respectivà dein per miraculum sanetur, matrimonium prius contractum ab eo fuisse ac remanere nullum, nisi per novum consensum revalidetur; scus verò esse, si redditus per maleficium impotens, dein sanetur conductis Ecclesiæ exorcismis; cum hoc ipso tunc appareat impotentiam fuisse temporalem, & consequenter matrimonium ab initio validum Pirh. n. 12. Laym. cit. c. 11. num. 2. Porro signum esse oriri hanc impotentiam, non à natura, sed à maleficio, Castrop. n. 3. ait, esse ex parte viri, si sentiat genitalia quandoque erigi, nocte vel etiam in vigilia patiat pollutionem, & cum fæminæ appropinquet, concidere; cum ex frigiditate impotens his motibus non agitur, ex parte fæminæ verò, si nimis horreat virum volentem sibi copulari, nulloque modo pertrahi possit, cum tamen circa alios moveatur vel excite tur; vel etiam respectu hujus nimis arcta reddatur, cum tamen respectu aliorum similem non sit nimis arcta.

Quæst. 245. An & qualiter impotentia temporalis irritet matrimonium.

Resp. Impotentia hæc non impedit matrimonium contrahendum, D. Thom. l. c. communiter receptus Laym. l. c. n. 1. Sanch. d. 92. num. 4. Gutt. c. 235. num. 1. Castrop. §. 2. num. 8. & c. siquidem impotens ad tempus est absolute potens, adeoque potest se absolute obligare ad copulam, quemadmodum etsi perpetuo inhabilis ad solvendum, inhabilis quoque est ad promittendum; qui tamen in præsentem non est solvendo, obligare se potest ad solvendum, si spes sit fore in futurum solvendo. Illud tamen rectè monent Castrop. n. 8. Sanch. n. 5. Gutt. c. 112. num. 4. concium suæ impotentia diu duraturæ peccatorum mortaliter, si contrahens matrimonium illam non manifestet conjugii, ob gravem injuriam, quam ei inferit privando illam usu conjugali.

Quæst. 246. An & qualiter impotentia perpetua superveniens matrimonio illud dirimat aut usum illius impediatur.

1. **R**esp. ad primum: Non dissolvit ea matrimonium, etsi ratum tantum; quia illud sola professione est dissolubile, Sanch. l. 7. d. 102. an. 13. Gutt. c. 116. n. 1. Castrop. §. 2. n. 10. cum communi contra Gratian. & quosdam alios Arg. c. si qui 32. q. 7. c. si uxor. 32. q. 5.

2. **R**esp. ad secundum: Impotentia effundendi verum semen, ut si vir utroque teste orbetur, superveniens matrimonio non impedit petitionem & redditionem debiti; cum id per accidens contingat, quòd veram conjugalem copulam effundendo verum semen habere non possit, Castrop. l. c. n. 11. citato Tolet. in sum. l. 7. c. 12. n. 4. si verò sit impotentia feminandi intra vas ob imbecillitatem viri vel fæminæ arctitudinem aliamve causam, non prohibentur conjugibus tactus, oscula, amplexus citra pollutionis periculum, Castrop. l. c. cum communi; quin nec copula, dum certi non sunt, semen extra vas effundendum, unde & quoties est spes aliqua intra vas seminandi, toties poterunt ad copulam conari, etsi videant sæpe semen extra vas effundi; cum procurent rem licitam, nempe copulam conjugalem, quam credunt sibi possibilem, Sanch. l. 9. d. 17. n. 20. Nav. c. 22. n. 60. Castrop. cit. n. 11. Laym.

c. 11. n. 4. citatis pluribus. arg. c. laudabilem. h. 1. ubi trienniū conceditur ad experiendum potentiam; quòd si impotentia non sit copulæ, sed generationis; eò quòd mulieri constet, se semper fætus mortuos edere, vel se manifesto exponi periculo concipiendo ex judicio medicorum, non tenetur reddere debitum, cum tam gravi sui prolisque detrimento, licet tamen id petere & reddere, cum ad vitandum periculum incontinentiæ & animæ licitè subire possit periculum corporis, maxime dum hoc periculum non ita certum est, prolem nimirum ex copula non suscipiendam vel matrem in partu periclitaturam, Castrop. num. 12. citatis Sanch. l. 7. d. 102. n. 8. & 10. Cöninck. d. 31. du. 7. n. 87.

Quæst. 247. Num fæmina nupta, cujus arctitudini ex Medicorum judicio subveniri potest absque gravi periculo, ut apta viri congressui reddatur, teneatur pati scissuram.

1. **R**esp. primò: fæmina quæ nullam præcæteris fæminis arctitudinem habet, ut à viro cognoscatur; præter claustrum seu pudorem virgineum non tenetur pati scissuram, Castrop. ir. 28. d. 4. p. 14. §. 1. n. 8. citatis Pet. Ledesm. tr. de mat. q. 58. a. 1. circa finem. Hurt. d. 22. diff. 7. Ponc. l. 6. de imped. c. 62. à num. 2. contra Sanch. & alios apud illum, censentes fæminam, sive præ aliis arcta sit, sive non, obligatam esse scissuram pati, quando absque periculo gravis infirmitatis fieri potest, tametsi non absque gravi molestia & dolore; quia hic sustinendus videtur, ut obligationi conjugali satisfiat. Verùm ratio responsionis est, quòd conjux in matrimonium corpus suum tradidit alteri ad usum conjugalem, prout à natura destinatum; at natura non destinavit apertionem claustrum virginalem in ordine ad usum conjugalem fieri debere alio modo, quam pudendo viri, quinimo omnem alium modum utpote extraordinarium naturæ abhorret; ergo eo uti non tenetur.

2. **R**esp. secundò: Fæmina præcæteris arcta, si hujus arctitudinis conscia contraxit cum viro illius ignoro, tenetur pati scissuram, si absque gravi salutis suæ incommodo eam sustinere potest; eò quòd virum deceperit non manifestando illam difficultatem, quam is præsumere non tenebatur; adeoque teneatur medicamenta adhibere, quæ virgineum claustrum disponant efficiantque æquè aptum congressui, ac est claustrum aliarum fæminarum, Castrop. n. 8. cum communi; quamvis is faceatur, obligationem illam raro contingere posse; eò quòd vix evenire possit, fæminam scire, se præ aliis arctam esse, eamque arctitudinem à viro superari non posse; adeoque censeat eam raro aut nunquam obligandam ad eam scissuram admittendam, & nullam esse hujus remedii obligationem ex eo confirmat, quòd jura non statuant in libris subortis de impotentia, virgineum claustrum aliquo artificio referari debere; sed solum triennale cohabitationem concedunt. Illud n. 10. pro certo habet cum Sanch. d. 93. n. 39. fæminam non esse obligatam pati hanc scissuram, inconsultis Medicis à marito tentante eam præstare digitis aliove instrumento; & posse propterea fugere ejus consortium, donec hujus violentiæ securitatem præstet; eò quòd datum non sit viro partem virginalem alio instrumento quam suo pudendo aperire, maxime, cum ex hac referatione fæmina pati possit non leve damnum salutis, sitque periculum, ut facta referatione, adhuc viro committeri nequeat.

Quæst.